

2003:53

Interpellation av Mikael Söderlund (m) om upphandlingar och nyföretagandet i Stockholm

Det var en stad på frammarsch som den socialdemokratiskt ledda vänstermajoriteten tog över i Stockholm efter valet 2002. Socialbidragsberoendet hade under de föregående åren minskat med nära 50 procent och arbetslösheten med 40 procent. Inte på 25 år har bostadsbyggandet varit så omfattande som 2002. Under den borgerliga mandatperioden satsades tre miljarder kronor extra satsades på de prioriterade områdena skola, äldreomsorg och handikappomsorg under den förra mandatperioden, samtidigt som man genom att prioritera kärnverksamheten och konkurrensutsättning lyckats sänka skatten fyra år i rad och ändå nå ett stort överskott i finanserna.

Idag, mindre än ett år senare, är bilden en annan. De senaste rapporterna över den ekonomiska utvecklingen i Stockholm är ingen munter läsning. Att tillväxten har avstannat märks inte minst av att arbetslösheten har ökat kraftigt i Stockholm,. Samtidigt har antalet varsel nästan fördubblats jämfört med samma tid förra året. Siffror från Jobs and Society NyföretagarCentrum visar vidare att andelen nyregistrerade företag per tusen stockholmare är den lägsta sedan 1998. Då som nu var det socialdemokraterna som styrde i stadshuset. Dessutom fortsätter nyföretagandet att minska. Men situationen är tuff även för befintliga företag. Det framgår av att antalet konkurser i Stockholms län har ökat med nästan en tredjedel.

Dagens dystra ekonomiska läge kan självklart till viss del förklaras av den internationella konjunkturen. Men samtidigt är utvecklingen i Stockholm oerhört mycket sämre än i övriga Sverige. Ansvaret för detta faller tungt på den politik den nuvarande socialdemokratiskt ledda majoriteten för. Trots den sämre ekonomiska utvecklingen i Stockholm är majoritetens förslag till budget för 2004 oroväckande tom på förslag som kan leda till ökad tillväxt i Stockholm. Tvärtom för man en politik på område efter område är direkt tillväxtfientlig.

Under den förra mandatperioden skapades en mängd nya företag genom att många, inte minst kvinnor, fick chansen att erbjuda kommunen sina tjänster till

följd av upphandlingar. Idag finns ett antal företag inriktat på att erbjuda svenska för invandrare, äldreomsorg, introduktion av flyktingar, hemtjänst och undervisning för barn och ungdomar. Inom exempelvis hemtjänsten finns det nu över 35 aktörer som tillhandahåller hemtjänst till de 27% av Stockholms hemtjänstberättigade pensionärer som valt en annan aktör än den kommunala.

Nya direktiv från majoriteten omintetgör nya upphandlingar till exempel vad gäller boenden för äldre, svenska för invandrare (SFI) och introduktion av flyktingar. Det nya socialborgarrådet Margareta Olofsson (v) har uttalat att all den äldreomsorg som är upphandlad kommer att återkommunaliseras i takt med att avtalen går ut.

Fortsatta upphandlingar hade lett till att fler fått chansen att arbeta på villkor som de själva kan utforma. Då välfärdstjänsterna i staden inte sällan domineras av kvinnlig personal försitter majoriteten chansen att ge ett stort antal kvinnor den chansen. Patienter, elever, pensionärer och stadens personal – samtliga förlorar till följd av den nya majoritetens ideologiska låsningar.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga ansvarigt borgarråd följande:

1. På vilket sätt bidrar majoritetens stopp för nya upphandlingar till fler nya företag i Stockholm?
2. På vilket sätt bidrar majoritetens stopp för nya upphandlingar till förbättrade möjligheter till tillväxt i Stockholm?

Stockholm den 14 maj 2003

Mikael Söderlund